

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 decembrie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:1-3**: „...”.

Mai întâi doresc să vă salut pe toți din partea fratelui Schmidt. El a avut două intervenții chirurgicale și să află în spital. Dar luni sau marți va ieși din spital. El se simte bine și îi salută pe toți din toată inima.

Noi suntem într-o legătură cu toți frații, cu adevărații credincioși de pe întregul pământ, și pentru aceasta suntem mulțumitori. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate ușile și inimile deschise pe care El le-a deschis. Evanghelia deplină este vestită până la revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Dacă revenirea Domnului ar avea loc anul acesta atunci Domnul să dăruiască har ca noi să avem parte de răpire. Domnul a hotărât ceasul și timpul și așa se va și întâmpla.

Cauza pentru care noi suntem întristați este faptul că Dumnezeu este batjocorit. Episcopul de Canterbury care este responsabil și vorbește în numele bisericii anglicane a exprimat cea mai spurcată blasfemie și anume că „Dumnezeu nu poate fi de gen masculin, nu poate fi un bărbat”. Te întristează când citești cât de departe pot merge cu blasfemiile lor, își bat joc de Dumnezeu, și nu-L lasă pe Dumnezeu în pace. Frații mei, aceasta merge mult prea departe. Cât de mult va mai putea privi Domnul Dumnezeu la așa ceva?

Dar Îi suntem mulțumitori că noi putem crede așa cum zice Scriptura, și așa va rămâne pentru totdeauna. Dacă este scris: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit*” – lb. germ. (Ps. 2:7), atunci Biblia trebuie respectată. Dacă în 2 Sam. 7:14 este scris: „*Eu îți voi fi Tată, și el Îmi va fi fiu*”, atunci acest lucru trebuie să fie respectat. Aici este o prorocie biblică, este anunțul nașterii Răscumpărătorului nostru. Dacă apoi mergem la Is. 7:14: „*Iată, fecioara va rămâne însărcinată...*”.

Dacă mergem la Is. 9:6 putem citi despre nașterea Domnului nostru: „*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat*”. Dacă mergem la Evanghelia după Matei, Luca putem vedea cum toate aceste lucruri s-au împlinit, prorocia biblică s-a împlinit și Răscumpărătorul S-a descoperit într-un trup de carne aici pe pământ. În Vechiul Testament sub formă de făgăduință, iar în Noul Testament planul de răscumpărare al lui Dumnezeu a devenit realitate în Domnul nostru Isus Hristos.

Eu mi-am notat versetele în care Dumnezeu este descris ca Tată, m-am uitat în epistolele lui Pavel, direct la începutul lor. În Rom. 1:7 el scrie: „*Deci vouă tuturor, care sunteți preaiubiți ai lui Dumnezeu în Roma, chemați să fiți sfinți: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!*”. Nici o singură dată el n-a exprimat că Răscumpărătorul nostru ar fi a doua persoană din „trinitate”, așa cum crede întreaga biserică, că „Din veșnicie Dumnezeu este compus din trei persoane”. Așa ceva este de neconceput.

Este un Singur Dumnezeu. De aceea de fiecare dată este scris: „*Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!*”, fie că este scris în Rom. 1:7, în 1 Cor. 1:3, 2 Cor. 1:3: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri*”, Gal. 1:3: „*Har și pace vouă de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!*”. Nici o singură dată nu este scris „de la Dumnezeu Tatăl, și de la «Dumnezeu Fiul»”, nu! Ci este scris: „*de la Dumnezeu Tatăl și de la Domnul nostru Isus Hristos!*”. Este puternic că Dumnezeul Cel viu, veșnicul Dumnezeu, deja la începutul timpului S-a descoperit ca Domn într-un mod vizibil. În întregul Vechi Testament, fie că a umblat prin Grădina Eden, sau în Gen. 12, când a vorbit cu Avraam, sau în Gen. 18, când l-a vizitat pe Avraam, pe când era însoțit de doi îngeri, a mâncat împreună cu Avraam, Și-a lăsat spălate picioarele, iar apoi cei doi îngeri s-au dus la Sodoma. Domnul Vechiul Testament este Domnul Noului Testament, Același care a vorbit cu Avraam, Același care S-a descoperit prorocilor, același a murit pentru tine și pentru mine pe crucea Golgotei. Dacă mergem la nașterea Lui, în Lc. 2:11: „*astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. Iudeii îi ziceau: „*N-ai nici cincizeci de ani, și ai văzut pe*

Avraam!”, dar El le-a putut spune: „*mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu*” (Ioan 8:58).

Fraților, pentru noi care credem doar ceea ce zice Sfânta Scriptură este ceva prețios, este ceva valoros să poți crede din toată inima ceea ce zice Biblia și cum o zice ea.

Ef. 1:2: „*Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos*”. Fil. 1:2: „*Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!*”.

În întregul Vechi Testament, Dumnezeu S-a descoperit personal în chip vizibil ca Domnul și a vorbit cu prorocii. În Gen. 14, El a vorbit cu Avraam, a serbat Cina după biruința asupra împăraților, El Împăratul Salemului. Este minunat că El a venit într-un trup de carne, a luat formă omenească, a devenit om. După trup a fost găsit ca om, și a murit ca să smulgă puterea morții. Iar ca Domn, El a înviat. După înviere El este denumit doar ca Domn. Nu ca Fiu al omului, nici ca Fiu al lui David, ci așa cum este scris în Evanghelia după Ioan, după înviere El este Domnul, Biruitorul de la Golgota. Ca om El a murit pentru tine și pentru mine, în locul tău și în locul meu și a luat totul asupra Lui. Iar ca Domn, ca Biruitorul de pe Golgota a înviat și a putut striga: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”.

Lucrul frumos este că în Vechiul Testament El a însoțit poporul Israel într-un mod supranatural și Același Domn S-a descoperit în timpul nostru într-un nor supranatural. Este puternic. Mi-am notat cele două locuri. Fratele Branham a vorbit despre acest nor și a spus că „în acest nor Domnul Se arată/manifestă ca Judecător”. Așa cum este scris în Biblie: „*Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă*” (Apo. 1:14). Judecata a început în casa lui Dumnezeu. Noi ne putem întoarce înapoi acasă și ne putem lăsa judecați de Cuvânt, ne putem lăsa corecțați. Totul adus înapoi pe temelia originală. Apoi fratele Branham a spus că „Domnul S-a arătat în acest nor ca Înger al legământului” – această afirmație este puternică. El este Același, fie că este Judecător, fie că este Împărat, indiferent ce atribut are El este tot același.

Nu demult, când am auzit încă o dată acest lucru, eu am citit și verificat Ex. 3, unde este scris că Domnul S-a descoperit lui Moise în rugul aprins ca Dumnezeuul atotputernic, și totuși ca Înger al

legământului. În mod deosebit cum S-a descoperit lui Ștefan în Fapte 7, unde este arătat că Moise a fost mijlocitor între îngeri și părinții noștri: „*El este acela care, în adunarea israeliților din pustie, cu îngerul, care i-a vorbit pe muntele Sinai, și cu părinții noștri*”. Dacă apoi te gândești că același Domn S-a descoperit în mod supranatural exact în același mod în timpul nostru și S-a coborât îndeosebi înaintea deschiderii celor șapte peceți.

Iubiții mei frați și surori, s-o luăm în serios. Când Domnul Dumnezeu începe să lucreze în mod supranatural atunci El dorește să ne îndrepte atenția înspre ceea ce a făgăduit El și ceea ce dorește să facă. În acest context noi vedem însărcinarea fratelui Branham. Când am citit în predica fratelui Branham „Astăzi s-a împlinit această Scriptură”(19.02.1965), am dat peste locul unde fratele Branham a spus că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos până la marginile pământului”. În toate celelalte șaptesprezece citate el a spus aproximativ același lucru: „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, dar în această predică el spune: „Astăzi, această scriptură se împlinește în fața ochilor noștri”. El a mai trebuit să spună că „ultimul mesaj va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, până la marginile pământului”. Așadar nu avea să rămână în Statele Unite unde fratele Branham a vorbit despre peceți. Ci ultimul mesaj – descoperirea deplină a lui Isus Hristos, cu tot ce aparține de aceasta, cu toate făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu – ca Evanghelia veșnic valabilă, trebuie vestit tuturor popoarelor și limbilor. Iar astăzi putem spune sincer și cinstit că această făgăduință, această afirmație s-a împlinit în fața ochilor noștri.

În ultima adunare penticostală carismatică în care am fost în Pakistan timp de două ore a fost prezentat doar teatru, muzică, vorbiri în limbi și prorocii în strigăte de „Aleluia!”. Eu eram în starea de a pleca de acolo pentru că deja timpul trecuse. Dar vă puteți da seama, când totuși am fost chemat în față a trebuit să amintesc cu toată seriozitatea nu doar Luca 19, ci și Mat. 7 și alte câteva versete biblice. Atunci Domnul plângea asupra Ierusalimului. Ei aveau Tora, citeau Legea, țineau Sabatul, cântau Psalmii, dar n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu, prin har. Eu am strigat aceasta cu voce tare în mijlocul acelei gloate de oameni, până la Mat. 7 de la vers. 21:

„...Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»”. Iar atunci Domnul le va spune: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege” (vers. 23).

Când toți ceilalți trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu, te doare. Dar când penticostalii care vorbesc în limbi, prorocesc și totuși fac teatru și spectacol pe platformă, în strigăte de „Aleluia!”, aceasta îți frânge inima. Dar și acolo Dumnezeu a dăruit har.

Astăzi am adus cu mine cartea despre mișcarea penticostală pe care elvețianul Leonard Steilmann a publicat-o în anul 1944. În această carte el a enumerat toate începuturile mișcării penticostale din Stockholm, Mülheim an der Ruhr, Londra, Oslo sau alte locuri unde au avut loc adunările penticostale. În aceasta sunt expuse multe fotografii și este amintit Levi Petrus, iar apoi William Branham. În această carte acest bărbat ajunge la tema: Marea trezire de vindecare, și la data de 7 mai 1946 și arată întregii lumi că Dumnezeu l-a chemat pe fratele Branham într-un mod supranatural, l-a împuternicit, l-a însărcinat să facă slujba unui evanghelist cu darul vindecării. Toate aceste lucruri sunt amintite în această carte.

Dar dragii mei frați și surori, noi putem da mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu și după anul 1946, putem da mărturie de ceea ce a făcut Domnul după 1965. În ultima scrisoare circulară am scris aceasta. Scrisoarea este tradusă în mai multe limbi și stă la dispoziție. Noi suntem mulțumitori că și aici putem spune cum și-au avut începutul și decursul lucrurile, conform planului de mântuire al lui Dumnezeu, și cum Dumnezeu S-a îngrijit pentru continuitatea lucrurilor după plecarea Acasă a bărbatului lui Dumnezeu care a trebuit să aducă mesajul. Acum noi privim în urmă la toți acești ani care au trecut și Îi mulțumim Domnului nostru pentru ceea ce a făcut și face El în prezent pe întregul pământ.

Ultimii sunt chemați afară din toate popoarele, limbile și națiunile, iar noi Îi putem mulțumi Domnului pentru aceasta că El ne-a deschis mintea pentru împlinirea Scripturii, pentru realitatea făgăduințelor lui Dumnezeu din timpul nostru. Așa că noi putem

recunoaște că înaintea revenirii lui Isus Hristos este o perioadă profetică, o perioadă de timp în care prorocia biblică se împlinește și că „*Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”, după cum este scris în Amos 3:7 – acest lucru a ajuns la împlinire în timpul nostru. Dumnezeu nu face nimic pe pământ numai dacă El descoperă planul Său robilor Săi proroci. Nu evangheliștilor, nu carismaticilor, ci robilor Săi proroci. De fiecare dată Cuvântul Domnului a venit la proroci și prin proroci a fost dat mai departe. Cum a spus și Pavel: „*După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul*”(Evr. 1:1-2).

Da, noi putem spune că ne-a dat răspunsul. Frați și surori, eu nu știu ce înseamnă aceasta pentru voi, că Dumnezeu ne-a dăruit prin har o legătură directă cu ceea ce a hotărât și dăruit El pentru acest timp, prin har. Dacă mă gândesc la aceasta, că în această scrisoare circulară eu sunt într-o fotografie în care este surprins faptul cum fratele Branham l-a rugat pe fratele Neville să mă cheme în față la ambele adunări. Dați-vă seama, un frate Frank a făcut o vizită în Jeffersonville în acea duminică. Fratele Branham nu era prezent acolo; el era la vânatoare și urma să se întoarcă luni. Dar el l-a rugat pe fratele Neville să-l invite pe fratele Frank în față ca să spună ceva. Eu, cel mai nenorocit și sărman dintre toți, am vorbit de două ori la același amvon la care fratele Branham a adus mesajul divin. De la început Dumnezeu S-a îngrijit. Acest bărbat al lui Dumnezeu m-a mai rugat: „Frate Frank, poți merge în Los Angeles ca să iei legătura cu Demos Shakarian și să predici în locul meu oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline?”. Frații mei, eu amintesc acest lucru doar ca voi să știți că eu n-am aterizat cu parașuta în Împărăția lui Dumnezeu. Timp de zece ani, eu personal am trăit lucrarea lui Dumnezeu și slujba fratelui Branham, iar apoi a sosit timpul când mesajul trebuia purtat pe întregul pământ, iar acesta a fost purtat, prin har. Fiți mulțumitori pentru aceasta.

Permiteți-mi să mai accentuez o dată aceste locuri privitoare la revenirea lui Isus Hristos și pregătirea noastră pentru ca ele să fie realitate în viața noastră, în viața ta, în viața mea, în viețile noastre, prin har. Citim din 1 Ioan 2:28: „*Și acum* („și chiar acum” – lb. germ.), *copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să*

avem îndrăzneală și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”.

O astfel de afirmație are un preț care nu se poate estima. Ce îndemn ne este dat aici! Acum două mii de ani când bărbatul lui Dumnezeu a spus „și chiar acum”, atunci ce să mai spunem noi astăzi? „Măine”? Nu! Ci chiar acum, astăzi, astăzi dacă noi auzim glasul Domnului. Vă rog frumos luați totul la inimă, luați totul așa cum este scris aici: „și chiar acum”, acum este important să accepti și să primești ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu pentru ca noi să nu scăpăm legătura cu ultima lucrare. Apoi: „copilașilor, rămâneți în El”. „Dacă voi rămâneți în Mine și cuvintele Mele rămân în voi”. Doar atunci când cuvintele Lui rămân în noi, putem noi rămâne în El. Nicio tălmăcire, nicio interpretare, nicio explicație. Ci Cuvântul sfânt, Cuvântul original al lui Dumnezeu. „pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală bucuroasă și, la revenirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El”. Spuneți toți în inimile voastre: „Iubite Domn, fie ca acest Cuvânt să se împlinească în viața mea: să nu rămân de rușine în urmă. Ci să trăiesc pregătirea mea, prin har”.

Dacă sunt unii care n-au trăit încă o pocăință adevărată, încă nu s-au întors la Domnul, încă mai sunt robiți de diferite lucruri: beție, fumat și droguri, fie ca Dumnezeu să le dăruiască har. Pregătirea poate avea loc doar cu aceia care au primit și au trăit iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Primiți astăzi prin credință răscumpărarea, iertarea, eliberarea și mulțumiți-I Domnului pentru acestea!

Apoi avem următorul loc din 2 Tim. 4:8: „De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept...”. Acum vine lucrul puternic. Apostolul n-a vorbit și n-a avut așteptări doar pentru el. „Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui”.

Așadar cununa neprihănirii nu este doar pentru propovăduitorul Cuvântului, ci și pentru toți aceia care au crezut propovăduirea, după Cuvântul Scripturii: „Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”.

Dar aici este un punct. Eu o spun sincer și vă rog frumos ca voi s-o înțelegeți corect. Ceea ce exprimă Pavel aici este și convingerea

mea profundă de sută la sută, și eu pot spune: „nu este doar pentru mine, ci pentru toți cei care acum cred mesajul”, așa cum a scris-o Pavel aici. O mai citim o dată. El știa: „*De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în «ziua aceea», Domnul, Judecătorul cel drept*”. El știa că a slujit credincios, a propovăduit Cuvântul și a putut spune: „*Chiar dacă un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de cea pe care v-am propovăduit-o noi, el stă sub blestem*”. Pavel a dorit ca toți aceia care au crezut mesajul divin să fie pregătiți în «ziua aceea» când El va reveni. Așa cum a scris: „*Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit revenirea Lui*”.

Acum o întrebare: iubești tu revenirea Lui? Noi ne adunăm, iar acestea sunt ceasuri de pregătire. În aceste adunări totul ne este dăruit din Cuvânt prin harul lui Dumnezeu ca să avem parte de pregătire și desăvârșire. Convingerea mea este că El nu-mi va da cununa neprihănirii doar mie, ci o va da tuturor, este pentru toți care vor fi iubit arătarea Lui, indiferent de țară și limbă. De aceea, acest ultim mesaj trebuie să fie adus în așa fel ca în noi să se nască o dorință profundă, să fim smulși și dezlipiți de pământ, și mai degrabă astăzi decât mâine să fim la Domnul. Vă rog s-o luați la inimă, așa cum a scris-o Pavel aici: „Nu mi-o va da doar mie”, ca un purtător al mesajului divin, ci este pentru toți, El o va da tuturor de pe întregul pământ, care au crezut mesajul divin, ei să aibă parte de împărțirea cununilor. Eu cred că va fi așa cum a scris Pavel aici.

Apoi avem următorul verset din Fil. 3:20: „*Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos*”.

Noi Îl așteptăm să revină pe Acela care ne-a salvat ca să ne ia în slavă, așa cum am citit în Cuvântul din introducere: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”.

Apoi următoarele două locuri. Evrei 9:28: „*tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora,*

Se va arăta a doua oară – nu în vederea păcatului – ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă”.

La prima venire El a isprăvit răscumpărarea. A doua oară El revine ca să-i ia pe cei mântuiți, gloata răscumpărată prin Sânge, cei împăcați cu Dumnezeu, care au primit și trăit pe deplin Evanghelia deplină: iertarea, împăcarea și mântuirea, înnoirea, nașterea din nou și până la pecetluirea cu Duhul Sfânt. Domnul, Răscumpărătorul nostru, va reveni pentru noi cei mântuiți, ca să ne ia Acasă. Dacă apoi citim Apo. 20:4-5b unde este scris că și martirii care vor muri în timpul necazului celui mare și își vor da viața din cauza credinței lor, și ei vor avea parte de prima înviere: „*aceasta este întâia înviere*” (Apo. 20:5b). Și martirii vor învia înaintea Împărăției de o mie de ani, după necazul cel mare, și vor împărăți împreună cu Domnul nostru și cu noi. Dacă vreți s-o știți exact o puteți citi din Apoc. 20 unde este scris că martirii vor avea parte de prima înviere. Dar nu scrie nimic de răpire, nu scrie nimic de odaia de nuntă, ci este scris că ei vor învia și vor împărăți cu Hristos o mie de ani (Apoc. 20:4c).

Cât de mulțumitori putem fi pentru încadrarea biblică a răpirii. Apoi urmează necazul cel mare, în timpul căruia martirii vor trebui să-și dea viața, iar după acel necaz vor învia și vor avea parte de prima înviere. Bucurați-vă de precizia Cuvântului lui Dumnezeu.

Apoi locul deosebit din Mat. 25. Noi toți cunoaștem Sfânta Scriptură. Acest lucru a fost amintit într-o cântare. Mat. 25:10: „*Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit Mirele*”. Dragii mei frați și surori, aici trebuie să spunem ceva. În acea clipă când cele nechibzuite observă că nu au ceea ce au cele chibzuite, ele au candelile, dar n-au rezerva cu untdelemn ca să poată alimenta candelile...

Dragii mei frați și surori, fecioarele înțelepte străpung până în Locul preasfânt, văd chivotul deschis și au primit iertarea, împăcarea harul și mântuirea, au căpătat intrare directă la Dumnezeu și la tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har. O puteți citi din Mat. 25:8, că cele nechibzuite le implorau pe cele chibzuite: „*Dați-ne din untdelemnul vostru*”. Unde vei aparține tu? Unde te încadrează Cuvântul lui Dumnezeu pe tine? Unde mă încadrează pe mine? Noi avem nevoie de

umplerea cu Duhul Sfânt. Nu doar să fim luminați prin Duhul, ci avem nevoie de umplerea cu Duhul. Deja în Vechiul Testament a fost exprimată prorocia: „*untdelemnul din urcior nu se va împuțina*” (1 Împ. 17:4). Când s-a întâmplat aceasta? Când în țară era secetă și foamete, atunci Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Ilie pentru ca făina din oală să nu scadă și untdelemnul din ulcior să nu se împuțineze. Exact așa se întâmplă astăzi: Hrana divină nu va scădea.

Eu am aici o fotografie din Zürich care îmi place atât de mult. În Zürich avem pe masă toate predicile fratelui Branham traduse în limba germană. Dumnezeu S-a îngrijit ca cele mai importante predici ale fratelui Branham, începând cu anii 60, să fie traduse în limba noastră și apoi în celelalte limbi pentru ca noi să avem parte de plinătatea Duhului. Doar din plinătatea Lui am primit har după har. Și în toate celelalte limbi El S-a îngrijit ca mesajul să fie dat mai departe, pentru ca toți să poată citi și asculta ceea ce a avut Dumnezeu să ne spună prin slujba profetică a bărbatului trimis de Dumnezeu cu o însărcinare directă, astfel ca mesajul biblic să premeargă cea de-a doua venire a lui Hristos. Cu adevărat Dumnezeu S-a îngrijit de tot.

Citim încă o dată ce este scris în Mat. 25:10, dar vă rog pe toți ca acasă voi să recitiți Mat. 25 de la vers. 1 la 13, în duh de rugăciune și să spuneți: „Iubite Domn, Te rog dăruiește-mi har ca și candela mea să ardă. Te rog dăruiește-mi har ca să am și plinătatea Duhului ca să-mi pot umple candela”.

Citim încă o dată Mat. 25:10: „*Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn*”. Cele nechibzuite s-au dus la vânzătorii de untdelemn despre care astăzi am putea spune că sunt carismaticii; deci au fost trimiși la carismatici care au doar murdării, și în timp ce cele nechibzuite se duceau pentru a cumpăra untdelemn a venit Mirele. Fecioarele care erau gata, cele înțelepte, au intrat cu El în Odaia de nuntă, și ușa s-a încuiat.

Aceste versete biblice prețioase: Mat. 25, Evr. 9:28, Fil. 3:20, 2 Tim. 4:8, 1 Ioan 2:28, trebuie să devină realitate în viața noastră. Noi așteptăm turnarea Duhului Sfânt.

Permiteți-mi s-o spun cu mare dragoste aici. În toate trezirile penticostale lucrul principal era: darul prorociei, vorbirile în limbi,

tălmăcirile. Dar în toate acestea Dușmanul s-a infiltrat și eul propriu a fost scos în evidență. Dar în ultima trezire, în ultima cercetare prin har, nu va mai fi nicio întrerupere. Duhul Sfânt va cădea, și indiferent cât va dura, săptămâni sau luni, Domnul Dumnezeu va veghea ca în ultima fază să nu mai fie nicio întrerupere. Va fi descoperit că Duhul lui Dumnezeu se va manifesta atât de puternic în lucrare în Mireasa lui Hristos, în fecioarele înțelepte înțelepte, încât cele nechibzuite vor veni la cele chibzuite și le vor ruga: „și noi vrem ceea ce voi ați primit de la Dumnezeu”. Atunci noi le vom putea spune: „Mergeți la vânzătorii de untdelemn”. Între timp Mirele va veni și cele ce vor fi gata vor intra cu El în Odaia de nuntă și ușa se va încuia.

Revenirea Domnului este aproape. Prorocia biblică se împlinește în toate domeniile. Nedreptatea predomină. Dragostea s-a răcit în mulți. Până la blasfemiile la adresa lui Dumnezeu. Nu doresc să intru în toate amănunțele, dar noi vedem prorocia biblică împlinindu-se în jurul nostru, vedem cum are loc marea lepădare de credință pe care a anunțat-o Pavel, pentru ca omul fărădelegii să se poată descoperi. Tot ce a fost anunțat se petrece în mijlocul popoarelor, cu Israelul, cu Biserica, cu Mireasa. Ce frumos a spus fratele Branham: că Mireasa este chemată afară din Biserică. În această ultimă perioadă de timp noi putem trăi totul în mod personal. Ore întregi am putea da mărturie de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Cu adevărat suntem mulțumitori din inimă că noi putem accepta și crede totul. Și această afirmație: că mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, până la marginile pământului. O, cât s-a bucurat fratele Branham că câțiva oameni din Statele Unite din diferite locuri se strângeau și ascultau predicile prin transmisie telefonică! Voi toți știți că în timpul fratelui Branham erau doar trei locuri din afara Statelor Unite unde predicile erau derulate, traduse și ascultate: Krefeld, Edmonton și Africa de Sud (Sidney Jackson). În timpul fratelui Branham au fost doar trei localități de pe pământ unde mesajele fratelui Branham au fost ascultate. Dar după plecarea lui Acasă întreaga lume a aflat despre tot ceea ce a făcut Dumnezeu și toate lucrurile supranaturale. Nu există nicio singură adunare de pe pământ, indiferent de țară, unde eu n-aș fi amintit totul: făgăduința din Mal. 4:5-6 și ceea ce a făcut Dumnezeu în acest timp prin slujba fratelui

Branham. Și ce parte ne-a dăruit Dumnezeu. Este însărcinarea mea să propovăduiesc ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru noi, și toți aceia care sunt din Dumnezeu vor auzi, vor primi și vor crede din inimă.

Câți doresc ca acest verset biblic pe care l-am citit astăzi să se poată împlini în viața noastră? Aceia care Îl așteaptă și sunt gata. Pentru ca în viața noastră să se poată împlini totul.

Încă un gând care îmi vine privitor la familiile cu copii. Există făgăduința minunată: „*vei fi mântuit tu și toată casa ta*”(Fap. 11:14). Și exact așa este și făgăduința: „*oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit*”. Este cu adevărat important ca și copiii să poată cuprinde și ei să fie cuprinși; iar aceasta nu se întâmplă automat, doar pentru că părinții lor cred și ei sunt credincioși. Ci, prin harul lui Dumnezeu, ei personal trebuie să trăiască iertarea, prin har. Și toți cei ce sunt de curând în mijlocul nostru, indiferent de unde veniți. Avem musafiri din Olanda, Africa de Sud și de pretutindeni. Cu adevărat îmi este pe inimă așa cum a scris Pavel: nu doar eu singur să primesc cununa, ci noi toți. Voi poate spuneți: eu să primesc o cunună? Dar noi Îi mulțumim Domnului că El a purtat cununa cu spini pentru ca noi să căpătăm cununa neprihăririi. El a luat blestemul asupra Lui, a fost batjocorit, ocărat, bătut, El Și-a vărsat Sângele noului legământ. Iar noi putem spune cum a spus Pavel: „*De acum, mă așteaptă cununa neprihăririi*”. Poți să-ți dai seama așa ceva? Dar vreau să spun un lucru care îmi vine acum: aceasta nu va fi în starea în care ne aflăm astăzi aici. Ci noi vom fi schimbați, transformați vom intra acolo. La revenirea Domnului mai întâi morții în Hristos vor învia și vor primi un trup de înviere. Iar apoi noi care vom fi rămas în viață vom fi transformați într-o clipeală de ochi. Noi nu vom fi încununați în trupul acesta în care stăm aici. Noi vom fi încununați când desăvârșirea va avea loc. Dragii mei frați și surori, noi credem aceasta din toată inima.

V-o mai spun o dată. Răscumpărătorul nostru a purtat cununa cu spini, El a luat asupra Lui întregul blestem care trebuia să ne lovească pe noi, a luat asupra Lui întreaga vină, ocară și toate păcatele noastre. „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*”. Pe cruce El a trebuit să strige în locul tău și al meu: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?*”. Și în următoarea clipă s-a împlinit: „*Dumnezeu era în Hristos, împacând lumea cu Sine*”.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru răscumpărarea isprăvită, Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul Său sfânt pe care ni l-a descoperit. Îi mulțumim că prin Duhul Sfânt ne-a călăuzit în tot Adevărul și avem siguranța credinței în inimile noastre și știm că așa a planificat Dumnezeu și exact așa se va întâmpla, iar noi vom avea parte de răpire. S-o mai spunem o dată, așa cum a accentuat Pavel acest lucru: cununa nu este doar pentru mine, ci este pentru toți aceia care au iubit arătarea Lui. O mai repetăm o dată: ultimul mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, iar cine are o ureche de auzit acela să audă ceea ce spune Bisericii Duhul. Lui, singurului Dumnezeu care ni S-a descoperit în Isus Hristos, Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Să nu uitați, noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru, acum și în vecii vecilor. Amin.

Acum a trebuit să mă gândesc la ianuarie 1981 când am trăit răpirea și am văzut gloata care nu se poate număra. Nimeni nu-și poate închipui așa ceva. Toți erau tineri și erau îmbrăcați în haine albe. Eu sunt convins de aceasta, așa cum a spus și scris Pavel: nu doar vestitorul va fi încununat, ci și toți aceia care au dăruit credință vestirii. Domnul va face totul bine.

Ne plecăm capetele. Înainte de rugăciune permiteți-mi să întreb. Poate aici sunt persoane care doresc să-și dedice viața lor Domnului, tineri, maturi sau în vârstă. Haideți să cântăm cântarea „Așa cum sunt”, iar cine dorește să vină în față pentru rugăciune vă rog veniți.

Dragilor, voi ați urmat chemarea Domnului. Pe cât de sigur El a chemat și voi ați răspuns chemării Lui, pe atât de sigur voi puteți lua cu voi acasă iertarea, harul, mântuirea deplină. Toți cei ce sunteți legați, indiferent unde și cum este acea legătură, vă rog primiți cum este scris: Duhul Domnului se odihnește asupra mea ca să vestesc eliberarea celor legați. Toți care sunt robiți, dar care acum cred: primiți eliberarea prin har! Credeți din toată inima voastră în lucrarea de răscumpărare isprăvită pe crucea Golgotei. Așa cum a spus Domnul nostru și este scris în Mat. 26:28: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Sângele Lui a fost vărsat pentru voi, pentru noi toți. Vă rog, nu vă mai îndoiiți. Credeți din toată inima voastră. În familii să înceapă cu tata și cu mama și să se încheie cu ultimul, pentru ca credința să devină o

biruință, iar triumful biruinței Golgotei să fie descoperit. Ceea ce a făcut Domnul este valabil. Acceptați, primiți și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. El a spus: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*”. Toți cei ce au venit la El au primit iertarea, eliberarea, vindecarea, totul. Orbii și-au căpătat vederea, leproșii au fost curățați. Niciunul n-a plecat așa cum a venit la Domnul. Și voi, astăzi, nu veți pleca așa cum ați venit. Ci prin harul lui Dumnezeu veți trăi lucrul pentru care v-ați rugat. Vă rog să credeți aceasta.

Isus Hristos este Același și astăzi. Așa cum a scris Pavel în 2 Cor. 5: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*” tot atât de sigur a spus: „*ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări*”. Ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Primiți iertarea, eliberarea, răscumpărarea, acceptați și primiți totul! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Iar noi am propovăduit Cuvântul Lui.

Puneți-vă mâna pe inimă și să ne rugăm împreună. Doamne atotputernicule Dumnezeu, din toată inima împreună Îți mulțumim pentru lucrarea isprăvită. Eu Îți mulțumesc că noi am căpătat trecere înaintea Ta, Îți mulțumesc că Tu ai salvat, ai eliberat, ai vindecat și ai vindecat. Tu ai confirmat Cuvântul Tău în toți. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău. Binecuvântează în toate popoarele, în toate limbile, în toate familiile. O, Doamne, binecuvântează, dăruiește salvare, eliberare, vindecare și confirmă-Ți Cuvântul Tău scump și prețios. Împreună laudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumim pentru lucrarea isprăvită la Calvar. Noi am acceptat-o și o primim astăzi. Astăzi se împlinește ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 20:23: „*Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate*”. Tuturor care cred acum le putem spune: păcatele voastre vă sunt iertate. Dar celor ce nu cred, din păcate trebuie să le spunem: păcatele voastre vă vor fi ținute. Domnul a spus ambele: „*Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate*”, dar și: „*celor ce le veți ține, vor fi ținute*”.

Așadar dacă voi credeți, noi vă putem spune: păcatele vă sunt iertate. Dar dacă nu credeți, atunci trebuie să vă spunem cu inima frântă: că voi veți muri în necredință, în păcatele voastre, pentru că așa a spus Domnul nostru: „*dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”(Ioan 8:24). Necredința este un lucru blestemat. De

aceea ieșiți afară din toată necredința și din toată îndoiala. Credeți! Toți să spună „Lăudat să fie Numele Domnului”. Toți să spună „Eu cred”. Credința este biruința, credința este biruința. Amin. S-a întâmplat. Puteți merge în pace. Din toată inima Îi aducem mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru. Așa este scris și așa o credem din toată inima și din tot sufletul nostru. Fraților, prezența lui Dumnezeu este aici.

Doresc să dau câteva îndemnuri. Toți să încheie această seară în liniște și pace. Cuvântul pe care l-am auzit să-l păstrăm în inimile noastre. Aceasta să se întâmple și cu toți care au ascultat și au trăit Cuvântul împreună cu noi.